

Celastrina argiolus Linnaeus, 1758

Blaveta de l'heura (ca.), Náyade (cas.), Holly blue (en.)

Distribució. N Àfrica, Europa, Turquia fins a Àsia central, Japó, N Amèrica. Àmpliament distribuïda per les illes mediterrànies.

Descripció. Imago. 30 mm d'envergadura. Presenten dimorfisme sexual. Els mascles tenen l'anvers de les ales de color blau brillant. El revers és blanc, esquitxat de puntets negres. Les femelles són similars als mascles però amb una àmplia franja negra marginal a l'anvers de les ales anteriors. Aquesta franja es fa més gran en les generacions de final de temporada, i els dona un aspecte més fosc. **Eruga.** 12-13 mm. Gruixudes, més primes cap als extrems. Color verd- groguenc, amb una línia longitudinal de taques blanques a cada costat. Al dors, taques triangulars de color rosat. Cap de color negre. **Crisàlide.** 9 mm. Llisa, de color verd-marronós amb punts negres. Part toràcica menys gruixuda que l'abdominal. Es fixen a la planta nutrícia amb un fil de seda toràcica. La primera generació eclosiona al cap de tres setmanes, la segona hiverna com a crisàlide.

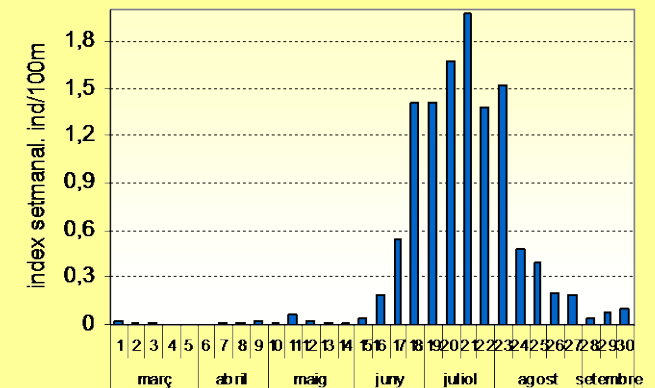
Plantes nutrícies de les erugues. Principalment heura (*Hedera helix*), també esbarzer (*Rubus*) i altres plantes de la família de les lleguminoses.

Celastrina argiolus a Menorca

Representativitat dins del BMS. Espècie molt abundant a Menorca. Representa l'11% de les espècies observades al BMS.

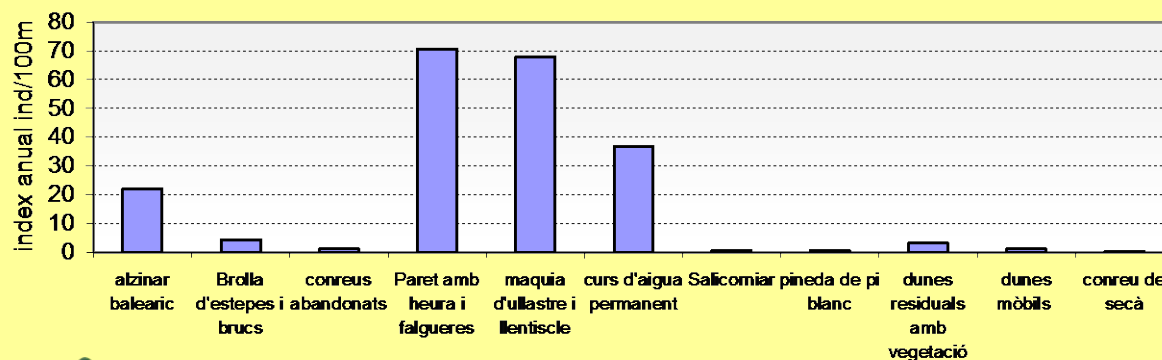
Període de vol. Polivoltina. A les Balears presenta diverses generacions. Espècie molt abundant a principis d'estiu però que es pot observar durant tot l'any, fins i tot en dies assolellats d'hivern. Les observacions realitzades a Menorca indiquen un pic d'abundància cada tres anys, possiblement a causa d'un cicle de parasitisme a les larves.

Hàbitat i comportament. Amb temperatures suaus es troba en boscos oberts i marines, i quan són més elevades es refugia en boscos més tancats i als barrancs. Una altra característica és que se sol observar a prop de zones humides i aigües corrents. Al barranc d'Algendar és molt abundant a les parets amb heura i falgueres, i a

prop del torrent. Acostuma a parar-se en fulles d'esbarzers a una certa alçada de terra.

Espècies semblants presents a Menorca. Pel color de l'anvers de les ales i la mida es podria confondre en vol amb els mascles de *P. icarus*, però observant-les de prop es distingeixen perfectament. El color blanc del revers de les ales de *Celastrina* és fàcil de veure fins i tot en vol.

Celastrina argiolus

